

kritiseredes over, at Bestyrelsen for det vestjydske Redningsvæsen endnu ikke trodsagnetagne Anmodninger havde bevilget dem en Telefonledning paa 1,000 Alen, der skulde forbinde Signalstationen med Redningsstationen. Det forekommer mig, at det er saa lille en Ting, at Bestyrelsen har paataget sig et tungt Ansvar ved at nægte den. Muligt kunde Ulykken have været afværget, hvis denne lille Sag havde været ordnet efter Befolkningens Ønske. Det bør da snarest muligt ske.

Den højtærede Marineminister udtalte forleden Dag, at det var Bestyrelsen for Redningsvæsenet, der bar det fulde Ansvar for Redningsbaadenes Konstruktion, og at det derimod var Orlogsværftet, der bar Ansvaret for Arbejdets Udførelse, og deri har Ministeren sikkert Ret. Arbejdets Udførelse har ingen klaget over — det er i alt Fald mig ubekendt —, men derimod klages der atter og atter over Konstruktionen. Nu er der vist ingen, der vil benægte, at de Redningsbaade, vi nu have, trods deres Ypperlighed, ikke endnu fuldt ud tilfredsstillende løse de Opgaver, de skulle løse. De kunne, som der blev sagt før, være gode i Magsvejr, men naar der er størst Brug for dem, er det ikke Magsvejr, og naar man er enig om, at Idealet ikke er naaet endnu, kan man vel ogsaa blive enig om, at vi ikke ere Idealet saa nær, som vi kunne komme det. Blandt Fiskerne, navnlig i de Fiskerlejer, der ere i min Valgkreds, er der en stærkt udbredt Mening om, at man ved at konstruere Baadene paa en lidt anden Maade kunde opnaa betydelige Fordele. De klage over, at Bestyrelsen for Redningsvæsenet ikke tager Spor af Hensyn til deres Vink. Det er mit Haab, at disse Ting ville blive Genstand for grundig Undersøgelse, og at man ogsaa i Fremtiden, naar der kommer den Slags Vink fra de Folk, som daglig bruge Baadene, vil tage Hensyn dertil ved at anstille Forsøg med Konstruktioner, der afvige noget fra den, der bruges for Tiden. Det er muligt, at det ikke er let at opnaa en bedre Konstruktion, men man bør gøre, hvad man kan, og det er efter min Mening en Pligt, hvor det kan dreje sig om saa mange Menneskeliv.

Ligesom en hel Række foregaaende Talere vil jeg benytte Lejligheden til at udtale min Tilslutning til Ønsket om, at det snart maa blive taget under Overvejelse, hvad der kan gøres for Ædruelighedens Fremme. Denne neutrale Sag maa alle politiske Partier kunne enes om at tage under Overvejelse, og mulig kunne

saa disse Overvejelser resultere i, at der kunde ved Lovbestemmelser blive gjort noget i saa Henseende. Det skal i alle Tilfælde fra min Side være en Henstilling til Regering og Rigsdag.

Forinden jeg slutter, vil jeg udtale min Glæde over, at der synes at være god Villie fra alle Sider til at ofre noget for at fremhjelpe de produktive Erhverv og for at hjelpe de smaa i Samfundet. Det glæder mig saaledes, at Bevillingen til Fiskeriets Fremme ikke, som det af et æret Medlem blev sagt forleden Dag, er bleven nedsat, men derimod betydelig forhøjet. De Penge, som nu aarlig gives til Husmandsagen, ere Penge, som sikkert ere vel anvendte, og navnlig er det min Mening, at Husmandsrejserne have haft en ganske overordentlig stor og heldig Betydning for Husmandsstanden. Lad mig nu ogsaa i denne Forbindelse nævne, at de Penge, der aarlig gives til Oprettelse af Husmandslokker i Henhold til Loven om Jord til Landarbejdere, sikkert ogsaa ere udmærket anvendte. Denne Lov gælder jo kun for 5 Aar, men det er mit Haab, at man fra alle Sider maa kunne enes om at fortsætte paa den her betraadte Vej. For øvrigt tror jeg, vi kunne blive enige om, at de Ofre, Staten bringer for at fremhjelpe mange smaa, selvstændige Hjem, ville vise sig at bære gode Frugter til Gavn for Samfundet.

Anders Jensen: Jeg forlangte Ordet for at imødegaa et Par temmelig nærgaaende Beskyldninger mod mig fra det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), som til Dels fik Tilslutning fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Ved at læse i Tidenden ser jeg nu bagefter, at jeg han nøjes med ganske faa Minutter til Tilsvær, fordi Sigtelserne ere meget svagt funderede, og Angrebene meget lidt lødige. Det vilde være en for vidt dreven Opmærksomhed at skænke den Slags Angreb synderlig Omtale.

Jeg skal behandle det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds i to Punkter. For det første foreholdt han mig med rystende Alvor, at jeg havde traadt alle mine politiske Grundanskuelser i Støvet fra Valgbataillen, skønt den ligger saa kort Tid tilbage. Der havde jeg trukket nogle urimelig dybe Skel, og nu stod jeg og puslede og vilde slette ud og liste mig fra det, jeg havde gjort. Det hele er en komplet Misforstaaelse. Jeg talte ene og alene om sociale Skel, dem har jeg altid